

[Ib Christensen.]

meget stærke stigning, der har været gennem de senere år; om den stadig væk er fortsat, tør jeg ikke sige, men i hvert fald er der et meget højt niveau af gennemgående lastvognstog, som både miljømæssigt og omkostningsmæssigt er en belastning for landet.

Men kan man ikke gå den vej, som her er foreslået, findes der måske en anden måde at løse problemet på. På længere sigt vil det være en betænkelig sag, at Danmark simpelt hen forvandles til et transitland med alt, hvad det medfører af forurening osv., uden at der ydes en eller anden form for økonomisk kompensation.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Arentoft* (FP) til landbrugsministeren:

„Agter ministeren at rette henvendelse til den svenske og norske regering om ophævelse af forbud mod fri indførelse af hunde fra Danmark, når Danmark forventeligt fra 1. januar 1975 kan erklæres for rabiesfrit?“ (Spm. nr. 115).

Skriftlig begrundelse.

Baggrunden for spørgsmålet er veterinærdirektoratets skrivelse af 12. september 1974, j. nr. A 1490/74, ifølge hvilken veterinærdirektoratet finder, at rabies må betragtes som udryddet i Danmark, efter at sygdommen oprådte i det sydlige Jylland i perioden 1964-70.

Derfor skal jeg anmode landbrugsministeren om at foranledige forhandlinger gennemført snarest muligt med svenske og norske myndigheder, således at det igen bliver muligt for danske hundeejere at medtage deres hunde til Sverige og Norge, ligesom hunde uden særlige foranstaltninger kan tages med til Bornholm, når rejsen foretages over Sverige.

Arentoft (FP):

Den 11. marts 1970 stod afdøde fhv. minister Aksel Larsen som folketingsmedlem på denne talerstol og talte hundenes sag i spørgsmålet om indførelse af dansk-ejede hunde i Norge og Sverige, men dengang uden held på grund af forholdene.

Der synes nu at være en lysning, når

Danmark fra 1. januar 1975 forventeligt bliver erklæret rabiesfrit, altså frit for hundegalskab. Derfor er mit spørgsmål til landbrugsministeren, om han vil indlede forhandlinger med sine svenske og norske kolleger om fri indførelse af hunde mellem de skandinaviske lande.

Det er et spørgsmål, der er af stor interesse for danske hundeejere og jægere, der rejser i Skandinavien. Interessen afspejles også i den kamp, der føres mod det nordiske karantæneproblem i månedsbladet *Hundejournalen*, der forfægter hundevennernes synspunkter.

Landbrugsministeren (Kofoed):

Spørgsmålet om større mulighed for at medtage hunde til Sverige og Norge har, som spørgeren siger, tidligere været rejst i folketinget og har gentagne gange været drøftet med den svenske landbrugsminister.

Det er rigtigt, at vi i Danmark har været forskånet for rabiestilfælde siden 1970, og da risikoen for indslæbning af rabies efterhånden er ringe, vil en del af de foranstaltninger, der hidtil har været gældende, muligvis kunne lempes eller måske helt ophæves.

Men Sveriges og Norges stillingtagen har hidtil været, at så længe Danmark tillader indførelse af hunde uden karantæne, tør Sverige og Norge ikke tillade, at hunde fra Danmark indføres. I Danmark er situationen den, at vi anerkender internationale vaccinationsattester, og det har også vist sig, at vi hermed har opnået en fuldt tilstrækkelig beskyttelse imod rabies.

Der foreligger derfor efter vor opfattelse ingen saglig grund til at fastsætte regler om karantæne ved indførelse af hunde til Danmark, men det siger sig selv, at jeg ikke kan blande mig i svenske og norske anliggender, for de tror mere på karantænebestemmelsen, end de tror på vaccinationsbestemmelserne. Men jeg skal love, at jeg ved først givne lejlighed vil tage sagen op med mine kollegaer i Sverige og Norge, så vi kan få en opklaring på spørgsmålet.

Arentoft (FP):

Jeg vil gerne takke landbrugsministeren for svaret og især for tilsagnet om, at landbrugsministeren vil gøre, hvad han kan for at lempe forholdet. Jeg er helt sikker på, at hvis landbrugsministeren sætter alle kræfter